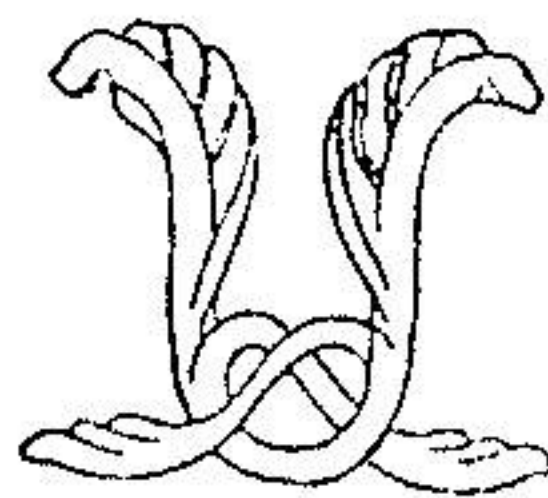

نامه ماهانه
دانشکده پزشکی

سال اول ابان و آذر و دی ماه ۱۳۲۲ شماره ۱۰ و ۱۱ و ۱۲

همکاری آزمایشگاه در تشخیص

تیفوس اگزانتوماتیک

نگارش

آقای دکتر حسین سهراب و آقای دکتر محمد علی نشرویدی
استاد کرسی میکروب شناسی و رئیس آزمایشگاه دانشیار کرسی میکروب شناسی دانشکده پزشکی
میکروب شناسی دانشکده پزشکی

از مهر ۱۳۲۱ تا مهر ۱۳۲۲ که بیماری تیفوس در تهران شیوع داشت در آزمایشگاه میکروب شناسی دانشکده پزشکی چهار موضوع مختلف که همه مربوط به تشخیص آزمایشگاهی تیفوس میباشد مورد مطالعه و تحقیق قرار گرفت بدین قرار :

- ۱- فورمول لو. و سیترو شمارش گویچه های سفید .
 - ۲- جستجوی پروتئوس ۱۹ X در پیشاب مبتلایان .
 - ۳- انترادره و آکسیون در تب محرقه .
 - ۴- آزمایش ویل فلیکس در بیماران مشکوک به تب محرقه .
- از موضوعات نامبرده سه موضوع اول عنوان پایان نامه سه تن از فارغ التحصیلان دانشکده پزشکی قرار گرفت که بشماره های ۵۸ و ۵۲۲ و ۵۲۳ در کتابخانه دانشکده پزشکی موجود میباشد (۱) ولی موضوع چهارم تا کنون برشته نگارش در نیامده است بنابر این مادر اینجا فقط در این باب بطور اختصار گفتگو مینمائیم :

آزمایش ویل فلیکس در بیماران مشکوک به تیفوس

پیش از بیان مشهودات خود لازم است مختصری درباره پروتئوس X۱۹ که عامل اصلی آزمایش ویل فلیکس میباشد بنگاریم :

ویل و فلیکس بسال ۱۹۱۶ موفق شدند در پیشاب و پیخال بیماران مبتلی به تیفوس اگزانتوماتیک دو نوع پروتئوس بنام پروتئوس X۲ و پروتئوس X۱۹ بیابند . این پروتئوسها دارای اکثر صفات پروتئوس معمولی میباشد ولی در نکات زیر با آن اختلاف دارند .

۱- خاصیت پرتولیتیک آنها خفیف است یا اصلا این خاصیت در آنها وجود ندارد باینمعنی که پروتئوس ولگاریس دیاستاز هائی ترشح میکند که محیط های آلبومین دار از قبیل ژلاتین و سفیده تخم مرغ بسته شده و شیر بسته شده و غیره را حل مینماید در صورتیکه این دو نوع پروتئوس از این خاصیت عاری هستند .

۲- برخلاف پروتئوس ولگاریس لوولز را تخمیر نمیکند .

۳- محیط هائی که دارای اسکولین میباشد تخمیر کرده رنگ آنها را سیاه مینماید در حالیکه پروتئوس ولگاریس قادر باینکار نیست .

۴- در اثر مجاورت با سرم مبتلایان به تیفوس اگزانتوماتیک آگلوتیناسیون پیدا میکند و همین خاصیت اخیر است که مبنای آزمایش ویل فلیکس میباشد .

آگلوتیناسیون این پروتئوسها در اثر مجاورت با سرم تیفو سیمیا تقریباً نو در صد از روز سوم یا چهارم بیماری شروع و بتدریج تا آخر بیماری زیاد میشود و از آنروز بعد رفته رفته کم میگردد ولی ممکن است ۱۸ تا ۳۰ ماه این خاصیت در خون تیفو سیمیا باقی بماند .

درجه شدت آگلوتیناسیون حتی در موارد ضعیف بیماری هم زیاد است و از ۱ تا ۱۰۰۰۰ و حتی ۱۰۰۰۰۰ تغییر میکند . بعضی عوامل بر ضعف آگلوتیناسیون این پروتئوسها موثر واقع شده و آنرا تغییر میدهد بدینقرار :

۱- گرمیکروب را مدتی بر ژلز معمولی کاشته باشند صفت آگلوتیناسیون آن کم میشود ولی در صورتیکه آنرا روی محیط های گلوکزدار بکارند این خاصیت زیاد میشود و حتی اگر مقدار گلوکز زیاد باشد یا آنکه مدت متمادی روی محیط گلوکزدار بماند ممکن است خاصیت اتو آگلوتیناسیون پیدا کنند .

۲- اگر آنرا ۵۶ درجه حرارت دهند خاصیت آگلو تیناسیون آن کم میشود ولی اگر پس از این عمل مجدداً آنرا بین حرارت ۸۰ و ۱۰۰ درجه گرم نمایند خاصیت آگلو تیناسیون آن معمولی میشود منتها بکندی انجام میگیرد.

۳- اگر صد درجه حرارت دهند بکلی خاصیت بهم چسبیدن خود را از دست می دهد.

۴- اگر به امولسین میکروب فرمل یا فنل اضافه کنند پس از مدتی خاصیت آگلو تیناسیون خود را زدست میدهد.

ولی سرم خون تیفوسیه با اضافه کردن اسید فنیک خاصیت آگلو تیناسیون خود را از دست نمیدهد.

علت آگلو تیناسیون پروتئوسهای نامبرده در مجاورت خون تیفوسیه هنوز کاملاً روشن نیست ولی در اینخصوص سه فرضیه وجود دارد که مابذ کر آن میپردازیم.
فرضیه یکم: نظر باینکه سرم خون اشخاص سالم نیز تا اندازه ای سبب آگلو تیناسیون پروتئوس میگردد میتوان تصور نمود که بیماری تیفوس این خاصیت خون را نسبت به پروتئوس ۱۹ X زیاد میکند ولی باید دانست که این ازدیاد اختصاص پروتئوس ۱۹ X ندارد بلکه در مورد بعضی میکروبهای دیگر از قبیل میکروب تب مالت و تب مطبقه و باسیل پیوسیانیک نیز وجود دارد بنا بر این بر حسب این فرضیه آزمایش ویل فلیکس یک آزمایش اختصاصی نبوده میتواند گاهی از سایر میکروبهای نامبرده در بالا نیز برای تشخیص استفاده کرد. فقط چیزیکه هست پروتئوس ۱۹ X بهتر از سایر میکروبها باین واکنش جواب میدهد.

فرضیه دوم: طبق این فرضیه پروتئوس ۱۹ X همان پروتئوس معمولی است که عادتاً در روده ها وجود دارد منتها بیماری تیفوس سبب میشود که تشریق قابلیت انتشار این میکروب در بدن زیاده تر شده داخل خون گردد. پس از ورود در خون پروتئوسها مقداری پادگن (۱) مخصوص تیفوس را که در خون موجود است بخود جذب میکند و بهمین دلیل نسبت سرم خون تیفوسیه حساس شده حالت میکروب سانسیتیو (۲) را پیدامیکند. دلائل زیر مؤید فرضیه نامبرده میباشد:

۱- اگر پروتئوس معمولی را در خون بدون فیرین یا سرم خون تیفوسیهها

بکارند مانند پروتئوس ۱۹ X در مجاور خون تیفوسی قابلیت آگلوتیناسیون پیدا میکند.

۲- اگر پروتئوس معمولی را در کیسه ای از کلودیون گذاشته داخل صفاق خو کچه هندی مبتلی به تیفوس قرار دهند بهمان اندازه پروتئوس ۱۹ X بلکه گاهی هم بیشتر قابلیت آگلوتیناسیون در مجاورت سرم مبتلایان به تیفوس دارا میشود.

۳- پروتئوس معمولی را نه فقط نسبت به سرم تیفوسیمیا میتوان حساس کرد بلکه با شرایطی مشابه آنچه گفته شد میتوان آنرا نسبت به سرم بیماران دیگر نیز حساسیت بخشید. مثلاً اگر آنرا داخل طاولهای آبله تزریق کنند و پس از بیست چهار ساعت محتوی آن طاول را گرفته بر محیط مناسبی بکارند باسیلی بدست خواهد آمد که در مجاورت سرم مبتلایان با بله نسبت یک در پنجاه تا یک درصد آگلوتینه خواهد شد.

فرضیه سوم: طبق این فرضیه پروتئوس ۱۹ X را عامل مولد تیفوس میدانند. این فرضیه با دو فرض دیگر که در خصوص عامل مولد تیفوس ذکر شده است تباین ندارد. چه اگر مولد تیفوس را ویروس فیلتران بدانند میتوان گفت که این ویروس یکنوع پروتئوس نامرئی است. دلایل زیر مؤید این ادعاست:

۱- اگر امولسین مغز خو کچه هندی مبتلی به تیفوس را به بزیا خرگوش سوزن زنند سرم خون آنها بنسبت $\frac{1}{100}$ پروتئوس ۱۹ X را آگلوتینه میکند.

۲- حاصل صافی که از پروتئوس ۱۹ X بدست آمده و تحت تأثیر باکتری خوار مخصوص خود هم قرار گرفته است و بدین ترتیب از میکروب عاری شده است پس از چندی کدر شده ابتدا در آن دانه های غیر قابل رشد و سپس کوکوباسیلپائی پیدا میشود که اگر بکارند میکروبی شبیه بآنچه از خو کچه هندی مبتلی به تیفوس بدست آورده اند حاصل میگردد. و اگر مولد تیفوس را ریکتزیا پرووازکی بدانند میتوان پروتئوس ۱۹ X را هم یکی از اشکال مختلفه ریکتزیا دانست زیرا:

اولاً- بتصور بعضی از دانشمندان اشکالی که حد فاصل بین ریکتزیا و پروتئوس میباشد وجود دارد.

ثانیاً- عده ای از دانشمندان توانسته اند از کشت اندرونه جـا نوران تلقیح شده با ریکتزیا دو نوع پروتئوس بدست آورند که دارای خواص مخصوصی بوده از یکدیگر نیز متمایزند. این دو نوع پروتئوس را بنام پروتئوس ۱۹ X از گروه H

و پروتئوس ۱۹ X از گروه O نامیده اند. نوع اولی یعنی گروه H با سیلی است متحرك، ساكارز و دكسترزومالتز را تخمير ميكند و خاصيت آنرا دارد كه آگلوتينين ضد H و ضد O هر دورا بخود بچسبانند.

اين دو نوع آگلوتينين را ميتوان بوسيله حرارت از هم جدا كرد چه آگلوتينين H بوسيله ۵۶ درجه از بين ميرود ولي آگلوتينين O در مقابل اين حرارت مقاومت مينمايد. نوع دوم يعني گروه O از نوع اول يعني گروه H مشتق شده برخلاف آن با سيلي است کوتاه و بيحرکت و هيچيك از قند هاي نامبرده را تخمير نميكند و آگلوتينين مربوط خود را ميتواند بخود جذب نمايد.

اين دو نوع پروتئوس بطول مدت در روي محيط هاي غذائي ممكن است صفات مخصوص خود را دائماً حفظ نمايد يا بكلي صفات خود را از دست داده بصورت پروتئوس اوليه برگردد و يا اين كه تبديل باشكال ميانجی شود.

ثالثاً - سرم خون كپوتر و مرغابی مبتلي به تيفوس ريكتزيا پرووازيكي و هم پرتئوس ۱۹ X را آگلوتينه مينمايد.

فرضيه سوم مواجه با مخالفتهاي بيشماري شده است. دسته اي از اين مخالفتها متكي بر خاصيت مصونيت متدافله است با اين معني كه تلقیح ريكتزيا يا پروتئوس هيچ يك بتنهایی شخص يا حيوانرا نسبت به سيب حاصله از ديدري مصون نمينمايد. دسته ديگر از مخالفتها متكي باختلاف آسيب هاي حاصله از تلقیح پروتئوس ۱۹ X و ريكتزيا است چه اين آسيبها ابدآشابهتي بيكدیگر ندارد.

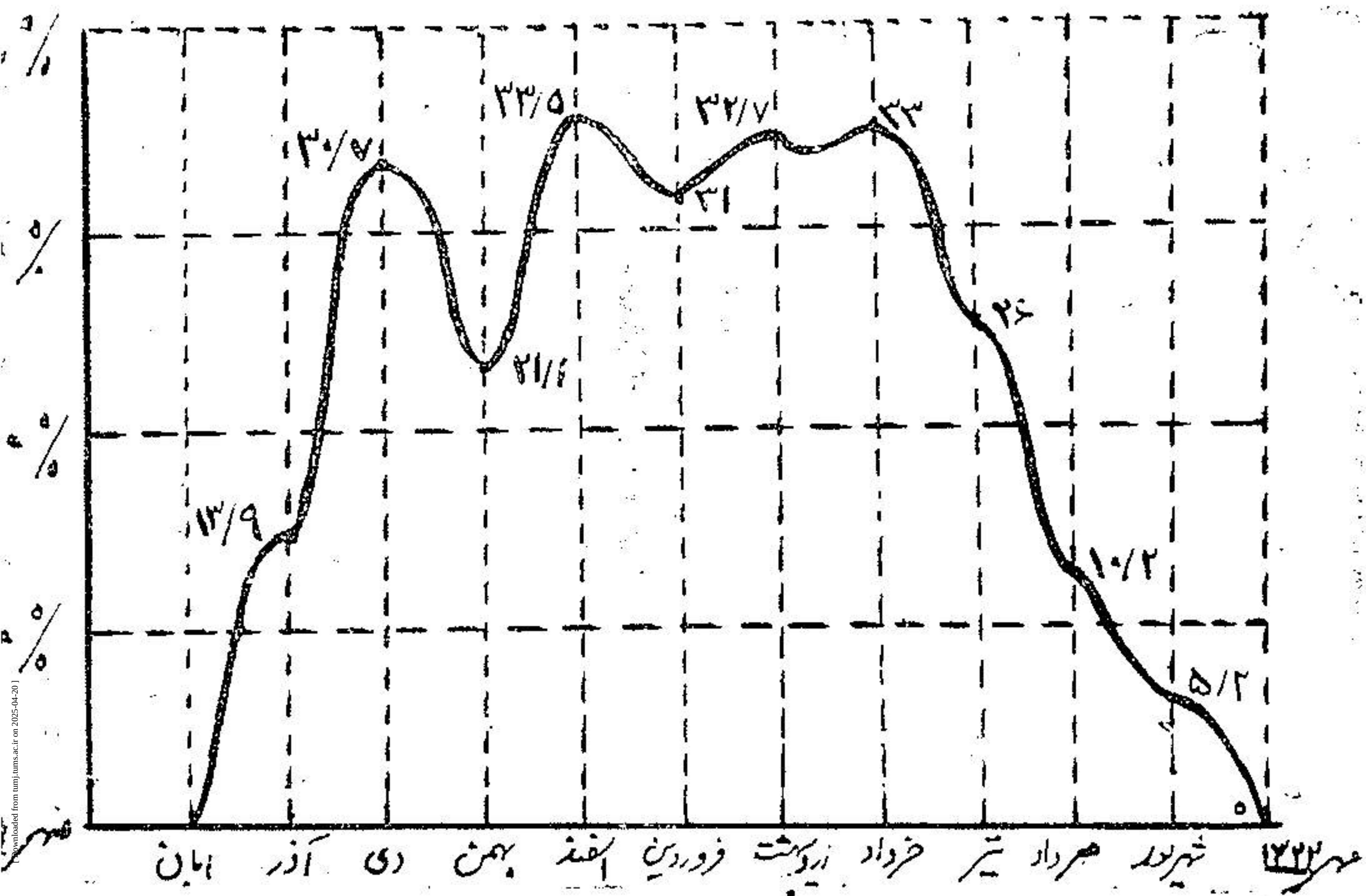
اکنونكه پروتئوس ۱۹ X يعني عامل اصلي آزمائش ويل فليكس را شناختيم بشرح مشاهدات يكساله خود در اين موضوع ميپردازيم:

در يكساله شيوع بيماري يعني از مهر ۱۳۲۱ تا مهر ۱۳۲۲ خون ۱۲۱۱ تن مبتلي كه در بيمارستانهاي وابسته بدانشكده پزشكي با تشخيص باليني تيفوس بستري بودند مورد آزمائش ويل فليكس قرار گرفت بدین ترتيب:

تعداد خونهای	تعداد پاسخهای	چند درصد مثبت
آزمایش شده	مثبت	بوده است
مهر ۱۳۲۱	۲۰	صفر درصد
آبان	۳۱	»

ماه	تعداد خونهای آزمایش شده	تعداد پاسخهای مثبت	چند درصد مثبت بوده است
آذر ۱۳۲۱	۴۳	۶	۱۳/۹
دی	۵۲	۱۸	۳۰/۷
بهمن	۱۲۳	۲۶	۲۱/۱
اسفند	۱۲۸	۴۳	۳۳/۵
فروردین ۱۳۲۲	۳۱۶	۹۸	۳۱
اردیبهشت	۲۳۰	۷۳	۳۱/۷
خرداد	۱۰۹	۳۶	۳۳
تیر	۹۲	۲۴	۲۶
مرداد	۳۹	۴	۱۰/۲
شهریور	۱۹	۱	۵
مهر	۹	۵	صفر

اگر ماده را بر محور افقی و شماره پاسخهای مثبت را بر محور قائم بنمایانیم
جدول زیر بدست میآید :

چنانچه از جدول بالا برمیآید آزمایشهای مثبت نسبتاً کم و واکنشها بیشتر در هفته دوم و سوم مثبت شده است علت آنستکه گاهی نمونه میکرب پروتئوس ۱۹ X که وسیله آزمایش است بواسطه طول مدت از شدت حساسیت و خاصیتی که در مقابل عمل آگلوتیناسیون دارد کاسته میشود. در این صورت باید بوسیله چندی که در دسترس آزمایشگاه است این قوه و خاصیت در آن تجدید گردد. در خاتمه در جدول بالا مشاهده شد در ابتدا واکنشها به کندی صورت گرفته و پس از کشف این قضیه در میکرب و اصلاح آن واکنشهای بعدی مثبت شده و جوابهای آزمایشگاه بیش از پیش با ظهور و سیر بیماری تطبیق نموده است.